

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretione Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 2. Quanti momenti sit ad Christianam perfectionem nihil, vel minimum
negligere

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

aversio à veritate. Ex voluptate propensio illa procedit, quâ fertur homo ad cibum & potum, ad ludos & relaxationes, & ad reliqua omnia, quæ corpori & spiritui rebus terrenis occupato grata & jucunda sunt. Hinc evagatio continua & cordis effusio ad exteriora, quibus anima Deo vacua implere se studens tota est in nugis & vanitatibus mundi, quærens homines, cum quibus recreetur & confabuletur, & à quibus laudetur in desideriis & vanitatibus suis. Hæc verò sunt, quæ homini carnali exosam reddunt divinam legem & evangelicam perfectionem. Evangelium siquidem nihil magis commendat, quàm humilitatem: at natura corrupta semper inclinat ad superbiam. Evangelium prædicat pœnitentiam, à qua homo maximè abhorret. Fides igitur est necessaria, quæ docet nos omnem veritatem; & hæc est victoria, quæ vincit mundum, fides nostra. Filius Dei Patri consubstantialis, ut amorem nostrum à rebus terrenis avellendum esse doceret, fidem prædicationi suæ altissimâ virtutum exercitatione conciliavit. Divitias homines appetunt, pauper esse voluit: honoribus & imperiis inhiant, abscondit se ne fieret Rex: contumelias intolerabiles esse arbitrantur; omne genus injuriarum sustinuit: calumnias detestantur, innocens damnari voluit. Vita ejus disciplina morum fuit, nec ullum à nobis peccatum committi potest, nisi cùm appetimus quæ ille contempsit, aut ea fugimus, quæ ille sustinuit. Stultus igitur est qui vitam beatam in iis positam putat, quæ spernenda esse Christus docuit.

§. II. *Quanti momenti sit ad Christianam perfectionem nihil vel minimum negligere.*

IDeò pauci ad perfectionem Christianæ vitæ perveniunt, quia majoribus vitiis jam superatis sibi vim inferre nolunt, ut minoribus resistent, quibus quotidie infestantur. Sensim ad graviores lapsus disponitur, qui segnis est in minimis, & minutissimis præcavendis: majore

ra enim vitia, & extrema vel primo aspectu horrorem incutiunt, in minora facilius labimur. Non solent homines adeo insanire, ut una die omnes facultates suas dissipare & prodigere velint, sed paulatim hoc fit. Hæc modica, inquiunt, impensa est, non minuit patrimonium, vix aliquid è cumulo detrahitur; adhuc ærarium integrum manet. Tum de alijs expensis eodem modo argumentantur, donec quod singulæ non perfecerunt, omnes simul perficiunt, & qui dives erat, mendicus fit. Idem accidit in usu cibi, & potus: hoc parum est, nocere non potest, temperantiæ metam non transgreditur: atque ita paulatim ex minimis congeries fit, donec stomacho plus ingerimus quàm ferre possit, & in graves, ac sæpe incurabiles morbos incidimus. Magnæ occasiones serviendi Deo, actusque heroicos virtutum exercendi rarissimæ sunt; parvæ autem singulis penè momentis occurrunt: idcirco oportet ad minima quæque attendere, singulos cordis motus observare, minuta quælibet desideria vincere, propriæ voluntati resistere, & noxium sui amorem exterminare. Nemo repente fit malus, sed ut ait Sapiens, *Qui spernit modica paulatim decedit. Eccl. 19. 1.* Omnis consolatio, quæ à creaturis accipitur, quantumvis innocens, & exigua videatur, divinam semper excludit: qui verò se subtrahit ab amicorum consuetudine à vanis colloctionibus, ab omni exteriori solatio, solo Christo contentus, qui revera solus sufficit, ineffabili gaudio in ipso, & per ipsum fruitur. Sicut expulso à quolibet loco uno corpore aliud subintrat, ne detur vacuum, ut docent Physici; ita anima quæ omnia creata, atque omnem sui amorem à se expellit, Deo protinus repletur, in quo reperit omne bonum. Verumtamen pravus habitus ab infantia contractus nos terrenis delectationibus affigit, quæ præsentibus sunt & sensus percellunt; nec finit ad divina & supernaturalia assurgere & iis delectari, quia sunt remotissima à sensibus, nec nisi per fidem cognoscuntur. Ideo volutamus in carne & sanguine, nec unquam extra
nos

nos proſilimus ſemper inſtabiles futuri, donec tandem rejectis terrenis conſolationibus quieſcamus in Deo qui eſt pars noſtra, & gaudium noſtrum, rerumque omnium finis, & centrum.

§. III. *Omnibus Chriſtianis neceſſaria crux, & abnegatio.*

TOta vita Chriſtiani crux eſſe debet, & abnegatio: nemo autem crucis dulcedinem, & ſuavitatem novit, niſi qui illam intimo animi ſenſu deguſtavit. Norunt experti quanta jucunditate ſit plena, nam ſi modico tempore illis ſubſtracta divinâ diſpoſitione fuerit, contriſtantur, & incidunt in amaritudines amariffimas. Et mundus quidem falſo judicio homines juſtos exiſtimat eſſe infelices, quia pauperes, afflicti, & vulgo deſpecti ſunt: ipſi verò ſe beatos putant, & in cruce gloriantur, quoniam ſibi ex animi ſententia omnia contingunt. Si pauperes ſunt, hoc volunt: ſi afflicti, afflictione lætantur: ſi à cæteris ſpernuntur, ſperni deſiderant. Nulli autem beatioreſ ſunt, quàm qui habent quod volunt. Impii verò qui turpia, & obſcœna ſectantur, tamenſi vulgi opinione beati cenſeantur, quia habent quod volunt, reverà tamen miſeri ſunt, quia quod volunt nolle deberent. In cruce, & abnegatione præcipuè conſiſtit religio Chriſtiana, & qui aliter Chriſti doctrinam amplectitur quàm propoſito crucis myſterio, ab Evangelij ſcopo longiùs aberrat. Multa Chriſtus occultavit Apoſtoliſ, quæ tunc portare non poterant; ſed ipſiſ adhuc infirmis, & nondum intelligentibus quæ dicebantur, ſe gentibus tradendum ad illudendum, & crucifigendum apertè, & palam pronuntiavit. Paulus recens converſiſ lac potum dedit, non eſcam: cujuſ nondum capaces erant: Chriſtum tamen prædicabat crucifixum, Judæiſ ſcandalum, gentibuſ ſtultitiam: & cùm multa ſciret, ſe nihil ſcire profeſſuſ eſt, niſi Chriſtum, & hunc crucifixum. Veruſ Eccleſia plura fidei myſteria Catechumeniſ occultabat, ſed nunquam crucem Chriſti. Ided frons Chriſtiani cruce ſignatur, ne quiſ ejus

C. Bona Opuſc. Spirit.

P